

U Zagrebu 29. rujna 2025.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10 000 ZAGREB

POSL. BR.: St-17/1999

PODNOŠITELJ: **DINOVA-DIONA d.o.o.**, OIB: 41112127430, Zagreb, Donje Svetice 127, koje zastupaju punomoćnici Dario Budimir i Marina Meter, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Budimir & Meter d.o.o., Zagreb, Bogovićeve 4

PODNEŠAK PODNOŠITELJA

I. Podnositelj je putem e-komunikacije 29. rujna 2025. preuzeo „Dopunsko očitovanje“ suca u kojem uređujući sudac **ponovno nije iznio opravdane niti točne razloge zbog kojih nije odlučeno o predlagateljevom prijedlogu za unovčenje nekretnine** kao predmeta razlučnog prava iz podneska od 25. studenog 2020. godine. Odluka suda o prijedlogu nikada nije donesena.

Uređujući sudac nije niti popisao radnje u predmetu, niti iznio sadržaj predmeta, već se, unatoč blagonaklonom stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji je dopisom zatražio od Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske da postupi po članku 39. stavku 1. točki 3. Zakona o izvanparničnom postupku i samostalno preinači svoje nezakonito rješenje, **sudac na osobito nestručan način i uporno kršeći zakonske odredbe ponovno upustio u lamentiranje i sada otvoreno negiranje pravomoćno utvrđenog prava podnositelja zahtjeva iz Rješenja St-17/1999 (s pripadajućom tablicom nekretnina s pravom na odvojeno namirenje) koje je na snazi od 27. siječnja 2000., a kojim je sudac vezan i po kojemu je sud dužan postupati.**

II. Nevjerojatno je da uređujući sudac u svom Dopunskom očitovanju negira pravomoćnu sudsku odluku iz istog stečajnog postupka po kojoj je dužan postupati, a uporno i neopravdano ne postupa.

Tako sudac **ponovno i uporno krši zakon i obvezujuću uputu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u kojoj je upozoren da je vezan pravomoćnim rješenjem poslovnog broj St-17/1999 od 27. siječnja 2000.**, kao što to čini i stečajni upravitelj Davor Petera koji godinama krši Stečajni zakon i oštećuje vjerovnike i stečajnu masu za desetke milijuna eura uz nijeme poglede suda i bez ikakve sankcije ili reakcije suca (sudaca).

U Dopunskom očitovanju sudac je i otvoreniji u kršenju zakona i pravomoćne sudske odluke pa tako **nevjerojatno i protivno zakonu, Rješenju od 27. siječnja 2000., kao i uputi VTSRH** navodi da *rješenje kojim je razlučno pravo priznato njegovom navodnom predniku nije i ne može biti osnov za predlagateljev status razlučnog vjerovnika te da navedeno rješenje NE UTJEČE na status razlučnog vjerovnika u stečajnom postupku (!).*

Dakle, u svom Dopunskom očitovanju, uređujući sudac dovodi u pitanje čak i sljedništvo podnositelja koje u stečajnom postupku nikada nije bilo upitno, budući je dokazano Ugovorom o cesiji od 5. listopada 2004. kojim je Cibala banka d.d. u stečaju (prednik podnositelja) ovdje podnositelju Dinova-Diona d.o.o., ustupila cjelokupno potraživanje koje ima prema društvu Diona d.d. u stečaju temeljem Ugovora o kreditu br. 7/98 od 1. rujna 1998. i Dodatka br. 1. Ugovora o kreditu br. 7/98 od 11. rujna 1998., a koje potraživanje je osigurano založnim pravom u korist Cibala banka d.d. na predmetnoj nekretnini.

Činjenicu pravnog sljedništva podnositelja nitko nikada ni u kakvom postupku nije osporio pa je nevjerojatno i protivno zdravom razumu da to sad, nakon proteka 21 godine od sklapanja Ugovora o cesiji, čini uređujući sudac.

Tim više da se poziva na parnicu u kojoj mu je VTSRH dao obvezujuću uputu da je vezan rješenjem u odnosu na podnositelja prijedloga i priznato razlučno pravo i da je funkcija parnice na utvrđenje založnog prava isključivo publicitetna (erga omnes učinak) jer prema sudu i tijelima stečajnog postupka već djeluje (inter partes učinak).

Ustupanjem tražbine osigurane založnim pravom, prijavljene i priznate u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom, **podnositelj zahtjeva Dinova-Diona d.o.o. u cijelosti je stupio u pravni položaj svoga prednika Cibala banka d.d. kojem je rješenjem od 27. siječnja 2000. pravomoćno utvrđen i priznat status razlučnog vjerovnika prema stečajnom dužniku.**

Uređujući sudac prema načelu *iura novit curia* zna i mora znati da se **predmetno primjenjuje Stečajni zakon iz 1996.**, a da je tim zakonom pitanje razlučnih prava bilo drugačije riješeno od onog kako to uređuje današnji Stečajni zakon. Međutim, stečajni sudac očigledno namjerno zanemaruje i da primjenjivi **Stečajni zakon propisuje tko se smatra razlučnim vjerovnikom u člancima 81.-84. Stečajnog zakona NN br. 44/96 i 29/99** u kojim slučajevima upis u zemljišnu knjigu nije bitna pretpostavka za status razlučnog vjerovnika.

Navedeno, kao niti odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje: VTSRH) u predmetnom postupku i povezanim postupcima u odnosu na navedeno, uređujućem sucu očito nisu zapreka za nonšalantne nezakonite navode da bi pravomoćno priznato pravo moralo biti upisano u zemljišne knjige.

Takvo apsurdno pravno shvaćanje uređujućeg suca već je u cijelosti suprotno i obvezujućoj uputi iz obrazloženja **Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6011/2019 od 14. studenog 2019.** u kojoj je VTSRH apostrofirao da je podnositelju kao vjerovniku u stečajnom postupku pokrenutom prema pravilima SZ/96 odlukom suda utvrđeno pravo na odvojeno namirenje (odlukom od 27. siječnja 2000.), slijedom čega nema potrebe da sud u daljnjem tijeku postupka donosi drugačije odluke niti je jasno koje bi to drugačije odluke sud i mogao donijeti, ili da zauzima stavove o razlučnom pravu i pravu na odvojeno namirenje, i ustvrdio da *podnositelj kao razlučni vjerovnik ima pravo svoju tražbinu u stečajnom postupku ostvariti upravo odvojenim namirenjem iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta na kojem ima to pravo odvojenog namirenja.*

Nevjerojatno je da uređujući sudac svojim dopisom odriče značaj i pravni učinak rješenja suda (javne isprave koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje) kojeg je sudac, izravno ističući da isto nema nikakvog utjecaja na prava i obveze, odnosno zapravo navodeći da je isto „mrtvo slovo na papiru“ i da ne znači baš ništa.

Međutim, uređujući sudac svojim dopisima i očitovanjima te bespredmetnim lamentiranjima o pitanjima koja su pravomoćno odlučena prije 25 godina (i ne mogu biti podložna raspravljanju i preispitivanju), ne može utjecati na sadržaj i pravni učinak pravomoćnih rješenja, već izravnim kršenjem pravomoćne sudske odluke jedino može potvrditi odgovornost Trgovačkog suda u Zagrebu za kršenje prava podnositelja na namirenje u razumnom roku te stvoriti pretpostavke za odgovornost Republike Hrvatske za naknadu štete koju je stečajni upravitelj počinio razlučnom vjerovniku, kao i štete koju je isti prouzročio i stečajnom dužniku.

III. U odnosu na maliciozne, selektivne i pogrešne navode vezane uz parnicu posl.br. P-664/2022, podnositelj radi izbjegavanja ponavljanja ostaje kod ranijih navoda i upućuje na obrazloženje odluke posl.br. Pž-643/2024 u kojem je VTSRH izričito naveo da rješenje posl.br. St-17/1999 od 27. siječnja 2000. kao **pravomoćna sudska odluka ima i mora imati neposredno pravno djelovanje prema svim sudionicima stečajnog postupka (inter partes)**, dok je svrha parnice djelovanje tog rješenja *erga omnes* (i prema trećima), slijedom čega nema **nikakvog pravnog opravdanja, a kamoli zapreke da se po njemu ne postupa tj. pravno ne djeluje.**

Kada upućuje na primjenu odredbi mjerodavnog Stečajnog zakona iz 1996., VTSRH izričito navodi i da su **tražbina razlučnog vjerovnika kao i njegovo pravo na odvojeno namirenje već bili predmetom ispitivanja stečajnog suda** te je u tom postupku postojanje tražbine kao i postojanje samog prava **pravomoćno utvrđeno**. Stoga ne mogu biti predmetom daljnjeg ispitivanja niti osporavanja i sva tijela stečajnog postupka su istim vezani i obvezni postupati u cilju namirenja razlučnog vjerovnika (članak 2. Stečajnog zakona).

U svakom slučaju, pravni stavovi uređujućeg suca o podnositeljevom statusu u stečajnom postupku ne opravdavaju činjenicu da ni preko godine dana od dodijele u rad stečaja starog preko dva desetljeća nije poduzeo niti jednu jedinu konkretnu stečajnu radnju (npr. smijenio stečajnog upravitelja zbog neuspješnog i neurednog obavljanja dužnosti te grubih i ustrajnih nezakonitosti u radu).

Sukus dosadašnjih očitovanja uređujućeg suca je taj da isti uopće nije udovoljio zahtjevu Naslovnog suda, već se umjesto toga, nastojeći krivnju prebaciti na podnositelja, nepromišljeno, neovlašteno i krajnje štetno za podnositelja, ali i za samu državu zbog mogućih odštetnih zahtjeva, upustio u iznošenje pravnih stavova o podnositeljevom razlučnom pravu.

IV. Razlučnog vjerovnika više ne iznenađuje „razumijevanje“ koje sud pokazuje prema zlouporabama stečajnog upravitelja u vidu kršenja sudske odluke, pravomoćnog rješenja St-17/1999 od 27. siječnja 2000. i propuštanja poduzimanja radnji za namirenje te aktivnog opstruiranja namirenja razlučnog vjerovnika.

Ako je sudu prihvatljivo da stečajni upravitelj već 18 godina nije podnio nijedno izvješće o gospodarsko - imovinskom stanju stečajnog dužnika te da je iz javno objavljenih financijskih izvještaja FINA-i razvidno da je stečajni upravitelj bagatelnim zakupom oštetio stečajnu masu za desetke milijuna eura, te da je u prosincu 2024. bagatelno otuđio i nekretninu u strogom centru Zagreba za cijenu od 1.300 EUR/m², a nepostojeću procjenu pokušao prevaliti na pokojnog sudskog vještaka dipl. ing. Tihomira Borića koji je preminuo još 2021. i ako sud takvog stečajnog upravitelja odbija razriješiti zbog neurednog i neuspješnog obavljanja dužnosti, tada nitko od vjerovnika ne može očekivati bilo kakvo namirenje jer se postupak očito vodi radi drugih interesa.

V. Dodatno, a zbog kontinuiranog i upornog kršenja pravomoćnih odluka prvostupanjskog suda te opstruiranja pravomoćno utvrđenih prava podnositelja, podnositelj će ustrajati na provođenju izvanrednog nadzora nad radom Trgovačkog suda u Zagrebu, odnosno nad radom u predmetu St-17/1999.

Dinova-Diona d.o.o.,

p.p.

~~budimir & meter~~
~~odvjetničko društvo d.o.o.~~

~~Dario Budimir~~
~~odvjetnik | attorney at law~~